

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΡΕΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 6 Ἰουνίου 1902.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς χειροτονίας τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Σκοπείων κ. Φιρμιλιανοῦ, ζήτημα πολυτάραχον καὶ περιπετειώδες, προσέκυρσεν ὡς εἰς τελευταῖον σκόπελον εἰς τὴν στάσιν τῶν ὁμογενῶν Θεσσαλονικέων. Ἀλλὰ καὶ τὸ πρόσκομμα τοῦτο θὰ ὑπερικήθῃ καὶ μετ' ὀλίγον θὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἐν τῷ χηρεύοντι ἐκείνῳ θρόνῳ τῆς ὁρθοδόξιας ἀρχιερέως παρὰ τῆς ὑπάτης μὲν τοῦ ἑλληνισμοῦ πνευματικῆς κορυφῆς λαβὼν τὴν ποιμαντορικὴν βάρβαν, ἀλλὰ τὴν σερβικὴν γλῶσσαν μέλων νὰ καθιερώσῃ ἐν τῇ μητροπόλει καὶ ταῖς ὑποκειμέναις αὐτῇ ἐνορίαις.

Ἡ ἀπόβλεια τοῦ ἑλληνισμοῦ εἶναι κατάφωρος. Ἀλλ' ἐρωτᾶται ἥτοι δυνατόν νὰ ἀποτραπῇ τὸ κακὸν, τίνα δ' ὠφελήματα θὰ προσεπόριζεν ἡμῖν ἡ ἀνένδοτος ἄρνησις; Περὶ τοῦτο δὲν φαίνεται πολλὰ προσέχοντες τὸν νοῦν οἱ Ἕλληνας, διαφεύγει δ' ὡσαύτως ἡμᾶς ἡ ἐσωτερικὴ πολιτικὴ ἔννοια τῆς ἀναπορεύτου καταστάσεως ἐν τοῖς Σκοπεῖσι ὑποχωρήσεως ἡμῶν.

Ἀλλὰ περὶ τούτου δὲν ἔσθ' ἀσφαλὲς ἡμεῖς, οὐδὲ θὰ κακίσωμεν τοὺς Θεσσαλονικεῖς μέλλον ἐπὶ τῇ διαγωγῇ αὐτῶν ἢ ἐκείνους, οἵτινες ὠφείλου νὰ γινώσκωσιν αὐτὴν ὡς ἐνδεχομένην καὶ ἐκ τούτου νὰ προλάβωσιν αὐτήν.

Ἡ Μακεδονία δὲν σώζεται διὰ τῆς ξηρᾶς τυπολατρίας, οὕτῃ ἡ ἀπλὴ ἄρνησις ἀναμφισβήτητον γεγονός δύναται νὰ κωλύσῃ τὸν ὁρμητικὸν αὐτῶν ῥοῦν. Ὁ ῥοῦς οὗτος ἀποφράσσεται καὶ ἀναγκαιεῖται μόνον δι' ἔργων, ἐπὶ τὰ ἔργα δὲ λαμβάνεται φροντίς νὰ προϊστώνται: ἄνδρες, ὧν τὴν καρδίαν πυρσεύει τῆς ἐργασίας ἡ φλόξ καὶ τὴν διάνοιαν καταυγάζει ὁ εὐγενέστατος ἐκείνος παρ' ἀνθρώποις ἔρως τοῦ μύχεσθαι ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὁσίων, τοῦ καταλείπειν τοῖς μεταγενεστέροις οὐχ ἥσσον τῶν παραληφθέντων, τοῦ ἀπορροφᾶσθαι ἐν τῇ ταχθείσῃ ἀποστολῇ, ὥστε ληρωμένον τὴν σάρκα καὶ τὰς ταπεινάς αὐτῆς ὁρέξεις καὶ τοὺς καταρρίπτοντας τὴν λογικὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν εὐτελεστάτους πειρασμούς τῆς.

Τοιοῦτος ἄνδρας οὐδετέρως τῶν δύο κορυφῶν τοῦ ἑλληνικοῦ γένους ἐφρόντισε νὰ τάξῃ ἐν Μακεδονίᾳ, οὕτε τὸ οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀξιούς τῆς ἀποστολῆς τῶν Μητροπολίτας, οὕτε ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπιτηδεύουσα καὶ ἱκανοὺς προξένους. Ὁ ὀλεθριώτατος διχασμὸς τοῦ ἐλευθεροῦ ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τοῦ δούλου γένους, ὃν ἐπήνεγκε τὸ χυδαῖότατον πάθος τοῦ αὐτοχθονισμοῦ, οὗ τὴν ἐλκεϊνότητα θὰ διαιωνίζωσιν ἐς αἰεὶ οἱ θεσμοὶ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου καὶ τῆς ἰθαγενείας, ἀπαισιωτάτος ἐκάστοτε ἐκδηλοῦται ἐν ταῖς ἀμοιβαίαις ἀγέσεσι τῶν Ἑλλήνων Ἀρχιερέων πρὸς τοὺς Ἕλληνας προξένους: ἐν ᾧ δὲ οἱ Βουλγαροὶ ἐπισκοποῦν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Βουλγαρίᾳ ἔχουσιν ἕνα καὶ μόνον ἀρχηγόν, τὸν Ἐξάρχον, οὗτος δὲ ἐκπληροῖ ἐν Κωνσταντινουπόλει διπλὴν ἀποστολήν καὶ ὡς πνευματικὸς ἀρχηγὸς τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν Βουλγάρων, ἀλλὰ καὶ ὡς διπλωματικὸς ἀντιπρόσωπος πολὺ ὑπέρτερος τὴν δύναμιν καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ Βουλγάρου πράκτορος, ἐν ᾧ συστηματικῇ καὶ ἐνταῖα διοικήσει διέπει πᾶσαν βουλγαρικὴν ἐνέργειαν ἀπὸ τοῦ ὑπάτου ἀρχηγοῦ τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας μέχρι τῶν τελευταίων ἀνδρῶν δολοφονῶν τοῦ Κομιτάτου (διότι εἰς τὴν βουλγαρικὴν ἐκκλησίαν δὲν ἀρκεῖ μόνον ὁ σταυρὸς), ἡμεῖς παραπαύομεν καὶ διαπληκτιζόμεθα καὶ παριστάμεθα ἐκάστοτε μάρτυρες τῶν ἀτελεσθέντων ἐκείνων ἐρίδων Μητροπολίτου καὶ Προξένου καὶ βλέπομεν τοὺς τεταγμένους νὰ συνενώσιν τὰ διεσπῶτα, νὰ συνδέωσιν ὡς εἰς δέσμη ἀβραυστον τὴν ἑλὴν τῶν ἑλληνικῶν κοινότητων ἐνέργειαν, πᾶν τούναντιον πράττοντας, διχοδοῦντας αὐτοὺς καὶ τὴν διχόνοιαν σπείροντας εἰς οὓς ἐκλήθησαν νὰ ποιμάνωσι καὶ διοικήσωσιν!

Πόθεν δὲ τοῦτο; Πόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς ἐνοχωτάτης ἀμελείας, μεθ' ἧς καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Βυζαντίῳ ἐξελέγοντο, ἀτυχῶς καὶ ἐκλέγονται οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Πατριαρχοῦ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Βασιλέως;

Αἱ ἐξαίρεσεις ἀριθμοῦνται ἐπὶ τῶν δακτύλων, ἐὰν ἀριθμῶσι τὸς ἀπὸ τριακονταετίας με-

χρὶ σήμερον ἐπὶ τῆς Μακεδονίας παρελάσαντας προξένους καὶ μητροπολίτας. Παρ' ἐκείνων ἐζητοῦντο ὡς καταλληλότετα προσόντα ἡ χαμῆρεια καὶ ἡ ψυχικὴ εὐτέλεια καὶ δουλόφρων κολακεία τῶν διὰ τῶν ἰαχῶν τοῦ πλήθους καταλαβανόντων τὴν κυβέρνησιν τοῦ κράτους, παρὰ τούτων ἡ ἀμάθεια, ἡ ἀσυνειδησία, ἡ ἰδιοτέλεια.

Τί κοινὸν συνέδεε τὰ τοιαύτης ἐκλογῆς σκευὴ ταῦτα καὶ διὰ τί ἠλπίζετο, ὅτι ἀμφοτέρω, Μητροπολίτης καὶ Προξένος, θὰ ἐνηγκαλίζοντο μετὰ τῆς αὐτῆς τρυφερότητος καὶ μετὰ τοῦ αὐτοῦ πάθους τὸν κοινὸν βωμὸν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, συγχωροῦντες τυχόν τὰ ἀμοιβαῖα ἁμαρτήματα καὶ ὑφ' ἐνός καὶ μόνου ἐνός ἐλαυνόμενοι πόθου νὰ διατηρήσωσιν ἀρραγῇ καὶ κραταῖον τὸν βωμὸν ἐκείνου, ἐπ' οὗ ἐπὶ χιλιετηρίδας ἔστησαν ἀσφαλῆ καὶ ἀέροισιν τὰ ἱερῶτατα τοῦ ψωμίζοντος αὐτοῦς ἔθνος;

Ἐν τῷ ζῳφ τοῦτο φωτεινὴν ἀκτῖνα διαβλέπομεν ἐν ταῖς κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας προξενικῆς ἐκείνης συνόδου τῆς Κωνσταντινέως.

Τὸ ἀληθινὸν σοφίας ἀξίωμα «ἀρχὴ ἄνδρα δεικνυσιν» ἐπιβάλλει ἡμῖν ἐπιφυλάξιν ἐν τοῖς ἐπαίνοις τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἐτάχθησαν ὡς μητροπολίται ὁ μὲν Δράμας, ὁ δὲ Κορυτσᾶς, ἀνδρῶν οἱοὶ ὅ τῶς μέγας πρωτοσύγγελος τῶν πατριαρχείων κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ τέως ἀρχιεραρχαμενὸς τῆς ἐν Κωνσταντίνῳ ἐκείνης συνόδου κ. Φώτιος. Ἀλλ' ἡ ἐπιφυλάξις αὕτη δὲν θὰ εἶναι δικαία ὡς πρὸς τὴν ὀφειλομένην ἐκθυσιν ἐπὶ τοῖς ἀποστολικῇ τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχοῦ καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἀγιωτάτης συνόδου.

Ἐν ταῖς στελέχεσι τῆς ἐν τῷ κλίματι τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἑλληνικῆς ἐκκλησίας οἱ νέοι μητροπολίται Δράμας κ. Χρυσόστομος καὶ Κορυτσᾶς κ. Φώτιος ἀπετέλουν ἀληθῆ σειμώνματα κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν παιδείαν, ὁ οἰκουμενικὸς δὲ Πατριάρχης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἱερεῖς σύνοδος τούτους τοὺς ἀνδράς ἀποστελλαντες εἰς ἐπικαιρότατα τῆς Μακεδονίας σημεῖα ἐθεράπευσαν καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ γένους τοὺς νομιμωτάτους πόθους.

Δόξα τῷ Θεῷ γῆν ὁρώμεν! Μία τῶν ὑποσχέσεων τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχοῦ περὶ ἀνακαθάρσεως τοῦ σώματος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ μητροπολιτῶν ἤρξατο ἐκπληρουμένη κατὰ τρόπον τιμῶντα τὴν πατριαρχείαν του, μεγάλας δὲ παρέχει ἐλπίδας, ὅτι δὲν θὰ σταθῇ ἡ φιλογενεστάτη αὕτη μέριμνα εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο. Διότι ὑπάρχουσι πολλὰ ἀκόμη τὰ σαθρά, ἅτινα εἰς τὸ πῶρ πρέπει νὰ βιβρωσῇ, ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ, ὅταν δὲ καθολικὴ ἐπέλθῃ ἡ ἐξυγίανσις τοῦ κλάδου τῶν ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις λυσσαλέως ἐπιβουλομένων ἐπαρχίας μητροπολιτῶν, ἀφόδως θὰ δύναται ὁ ἑλληνισμὸς νὰ ἀτενίσῃ πρὸς πάσας τὰς βουλγαρικὰς ἀτιμίας. Διότι τὰ ἔθνη δὲν φθιρύνονται τοσοῦτον ἐκ τῶν ἐπιβουλῶν τῶν ἐναντίων, ὅσον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἁμαρτημάτων καὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἁμαρτήματα τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ τῶν ἐν Βυζαντίῳ ἀρχόντων ὑπῆρξαν δεινότερα.

ΚΥΠΡΟΣ

Αἱ διηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν κ. Σάμπερλαιν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων καὶ τὸ ἐθνικὸν φρόνημα τῆς Κύπρου.

Ὅτι προεῖδομεν ἐκεῖνο καὶ ἐγένετο ἐν Κύπρῳ. Γράφοντες περὶ τῶν ἀτυχῶν καὶ ἡμιστὰ πρὸς τὴν κριθεῖσαν συμφωνίαν δηλώσαμεν τοῦ μεγαλοῦργου Ἀγγλοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 24 Μαΐου προσετέτομεν καὶ ταῦτα: «Εὐνόητον εἶναι ποῖαν δικαίαν ἄλλως θύελλαν θὰ ἐξεγείρωσιν ἐν Κύπρῳ οἱ ἐπίσημοι αὐταὶ δηλώσεις, ἀρᾷ παρὰ τὰ ἄλλα σφάλματα τῶν προεχομένων ἐν τῇ νήσῳ τάξεων ἐν τούτῳ ἐφάνησαν ὁμοθυμῶς πᾶσαι ἀντάξιαι τῶν προδοτικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ ἀδιαλλάκτως μίσωσπαστικαὶ ἐν τῇ ἐκδηλώσει τοῦ πόθου τῆς ἐνώσεως. Ἀλλὰ καὶ ἡ θύελλα αὕτη θὰ παρέλθῃ ἀκίνδυνος ὑπερβῶν τῶν σχεδίων τοῦ Σάμπερλαιν. Οὐχ ἦτον ἀσήμαντος δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅλας. Ἐμμένειν εἰς τὰ αἰτήματά του ὁ κυπριακὸς λαὸς ὅστις ἢ βράδιον θὰ κατισχύσῃ,

διότι πάλαι ὑπὲρ δικαίου, ταυτην δὲ τὴν πόλιν οἱ ἄποδοι καὶ ἄλλοι τὰ πρῶτα καὶ ἀμέτοχοι τῶν προσωπικῶν παθῶν δὲν θὰ παύσωσι συνιστῶντες τοῖς Κυπρίοις νὰ διεξάγῃσι πλειότερον ἐμπράκτως καὶ ὀλιγωτερον θυρωδῶν, ἐν ὁμοίᾳ ἐνισχύοντες δι' ὀργῆς καὶ πρακτικῆς παιδείας τὸ τε ἰθνικὸν φρόνημα καὶ τὴν πρὸς τὸν βίον διεξίτητα τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ.

Πράγματι ἀληθῆς θύελλαν προεκάλεσαν ἐν Κύπρῳ αἱ διηλώσεις τοῦ κ. Σάμπερλαιν, ὡς σαφέστατα ἐξεγεται ἐκ τοῦ ἐπομένου τηλεγραφήματος, ὅπερ σὺν τοῖς ἄλλοις συναδέλφοις καὶ πρὸς τὸν Ἀγγλὸν ἀπεστάλην ἐκ Λεμεσοῦ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 2 Ἰουνίου 1902.

«Συνεπεῖα δηλώσεων Σάμπερλαιν πάνθημα συλλελητηρία σήμερον ἐκέρχοντο ὁμοφρονον πόθον ἐνώσεως.

» Ἡ Ἐπιτροπὴ ».

Δὲν εἶναι πρῶτος ἐμπίπτων εἰς τοιοῦτον ἁμαρτήμα ὁ κ. Σάμπερλαιν. Ἐκ τῆς ιστορίας διδάσκουμεν, ὅτι οἱ ἰσχυροὶ αἰσθάνονται εἰδὸς ἀγαλλιάσεως, ὅταν περιφρονῶσι τῆς φιλοσοφίας τὰ διδάγματα οἱ τοῦ δικαίου καὶ ἡ ἀλήθεια, ὡς ἄθροισμα καὶ πλεονέκτημα, ἅτινα κρατοῦσιν ἀνὰ χεῖρας οἱ ἀσθενεῖς πρὸς παρηγορίαν τῶν ταλαιπωριῶν τῶν. Ὁ εὐτυχὴς βιομήχανος, οὗ νῦν μεσουρανεῖ τὸ τηλεαγὴς ἄστρον τῆς πολιτικῆς παντοδυναμίας ἐν τῷ κραταίωτάτῳ ἔθνεϊ τοῦ κόσμου μόλις διὰ τοῦ κανθοῦ τῶν ὀφθαλμῶν του καταδέχεται νὰ ῥίψῃ καὶ περιφρονητικὸν βλέμμα πρὸς τὰς περὶ ἐλευθερίας καὶ πατρίδος εὐχὰς τῶν Κυπρίων. «Ποῖας ἐλευθερίας!» ἀναφωνεῖ ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς ἰσχύος του. «Εἶναι λαὸς ἐλευθεῖος τῶν ζώοντων ὑπὸ τὸ ἀγγλικὸν σκήπτρον; Ποῖας πατρίδος; τῆς Ἑλλάδος; Ἀλλ' ὑπάρχει μὲν μαρτυρία ταύτης, νὰ ζητῇ τις νὰ φύγῃ ἐκ τοῦ πλουσιωτάτου τῶν κρατῶν ὅπως προκολληθῇ εἰς τὴν ταλαίπωρον καὶ πενόμεν Ἑλλάδα;»

Δὲν γινώσκουμεν, ἂν ὑπάρχῃ τι τὸ μωρὸν ἐν πάσῃ ταύτῃ τῇ ἱστορίᾳ, ἀλλ' ἀναμφιβόλως εἶναι ὅτι τὸ μωρὸν τοῦτο δὲν κείται πρὸς τὸ μέρος τῶν Κυπρίων. Τὸ αἰσθητὸν τῶν φιλοτιμῶν Ἑλλήνων νησιωτῶν εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἀνθρώπινον καὶ εὐγενέστατον αἰσθητὸν, ἂν δὲ τὸ αἰσθητὸν τοῦτο δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ περιεχόμενον του, μόνον περιφρονήσεως ἄξιον δὲν εἶναι, ὡς κραταίε τῆς Ἀγγλίας ὑπουργέ. Δὲν εἶναι ἱκανὴ τούτου ἀποδείξις, ὅτι ἡ νῆσος, ἣν ἀπέειπε τὸ ἀγγλικὸν μεγαλεῖον, προτιμᾷ τοῦ μεγαλείου τούτου τὴν Ἑλλάδα; Εἰς τὴν ἑμμενον δ' ἐκδήλωσιν καὶ ὁμοφρονον τούτου δὲ διαβλέπεται τιποτέ ἄλλο ἢ ἀπροσύνῃ; Καὶ ἀπὸ πότε οἱ λαοὶ πύξιδι τοῦ ἔθνους αὐτῶν βίου ἔλαβον τὸ ὕψος αὐτῶν συμφέρων καὶ ἀπὸ πότε τῆς ὁμοθυμίας οἱ αἰνῶτες καὶ ὁσιώτατοι δεσμοὶ ἐξετίθησαν εἰς τὸ δημοκρατικὸν ὑπὲρ τοῦ πλείονα προσέτιοντος;

Τοιαῦτα δημοπρασίας ἡγήνησε καὶ ἐς αἰεὶ θὰ ἀγοῇ ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ, τὴν κραυγὴν δὲ τοῦ πόνου ἢν ῥηνύουσιν οἱ Κύπριοι ἐπὶ τῇ κατὰ τοῦ ἔθνικοῦ προσημασίας ἀδικίᾳ, συμμερίζεται ὡς κοινὸν ἄλγος στεναγμὸν τὸ Πανελλήνιον.

Ἄν πονῶσι καὶ ἂν πρέπῃ νὰ αἰσθάνωνται τὸν πόνον ἐπὶ τῇ ἐνστάσει αὐτῶν τυχὲν οἱ Κύπριοι οὕτε τὴν δύναμιν. οὕτε τὸ δικαίωμα εἶναι ὁ ἄλλος Ἑλληνισμὸς νὰ διδάξῃ ἢ νὰ ἀποτρέψῃ αὐτοὺς. Τούτου ἄλλο εἶναι τὸ ζήτημα, ἂν εἶναι δυνατὴ σήμερον τῆς Κύπρου ἡ ἐνωσις πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐν τῷ ζήτηματι τούτῳ κατανοοῦμεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ μεγάλου καὶ κραταίου τῶν Ἀγγλῶν ἔθνους ἔχει πολλὰς δικαιολογίας. Τούτο συνοδεῖ εὐθυστα καὶ τὸ ἐλευθερὸν βασίλειον καὶ τὸ τυραννόμενον μεζῶν τοῦ ἔθνους τιμὴν καὶ ἡ συνεκτικὴ αὕτη ἀφῆκεν ἐλευθερίαν τὴν ἐκδήλωσιν τῶν συμπαθειῶν τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ, ἐπ' αἷς ἡτύχουν οἱ Ἀγγλοὶ ἐν Ἀφρικῇ ὡς ἀφῆκεν ἐλευθερίαν σήμερον τὴν ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς του, ἐπ' αἷς ἡτύχουν οἱ Ἀγγλικὸν ἔθνος, ἐπὶ τῷ εὐτυχίᾳ πέρατι δυσχερεστάτου πολέμου, ἐπὶ τῇ εὐφροσύνῃ σέφει τοῦ λοφιστάτου βασιλέως Ἐδουάρδου. Δὲν ἀνεγόμεθα μόνον οἱ Ἕλληνες τὴν ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν κατοχὴν τῆς Κύπρου, διότι δὲν δύναμεθα νὰ πράξωμεν ἄλλως, ἀλλ' ἀνεγόμεθα αὕτη καὶ ἀγογγύστως, διότι ὑπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς δὲν θὰ παύῃ οὐρα ἑλληνικῆς τῆς Κύπρου. Ἀλλὰ τούτο δὲν σημαίνει ὅτι παραπάνω, ὅτι προτιμῶμεν τοὺς Ἀγγλοὺς ἐν Κύπρῳ ἢ ἡμᾶς αὐτοὺς, τοῦτο δὲ ἐπιβουλήν ἢ ἀκούσιν ὁ κ. Σάμπερλαιν δὲν ἀδικεῖ μόνον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ ὅποιον παρ' ὅλας τὰς κακίας τοῦ ἐνὶ καὶ τὴν ἀρετὴν νὰ μὴν πάντοτε ἑλληνικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἔθνος τῶν Ἀγγλῶν, ὅπερ ὑπὲρ πάν ἄλλο γινώσκει τί ἐστὶν ἐλευθερία καὶ τί παρίς.

Ὀλίγη εὐλάβεια πρὸς τὰ δίκαια τῶν ἄλλων, μάλιστα ὅταν εἶναι ἀδύνατοι, ἀποτελεῖ διὰ τοῦς δυνατοὺς τιμὴν μεγίστην.

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Δαμπαρῆν, διηγητὸν
Ὀδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ

Ἡ ἐπαρχία Καβακλή καὶ ὁ ἑλληνικὸς αὐτῆς πληθυσμὸς. — Συμπληρωτικαὶ τινες λεπτομέρειαι εἰς τὰ περὶ τούτου ἐν τῷ «Ἀγῶνι» γραφέντα. — Τὸ ἔργον τοῦ ἀρχιμανδρίτου Φιλοθεΐτου. — Τί ὑπολείπεται νὰ γίνῃ.

Ὁ ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ἀναποκριτὴς τοῦ «Ἀγῶνος» ἀπέστειλεν ἡμῖν ἐκ Καβακλῆ ἀπὸ 28 Μαΐου τὰ ἐπόμενα.

Ἐρχομαι νὰ συμπληρώσω ὅ,τι ἄλλοτε ἔγραψα περὶ τῆς ἑλληνικότητος ταύτης ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπαρχίας ἐλπίζων, ὅτι ὡς τότε καὶ νῦν ὁ φίλος «Ἀγῶν» θὰ φιλοεξήσῃ τὰς παρεχόμενας πληροφορίες. Καθ' ὃν χρόνον παλαιότερον ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς τοὺς Βουλγάρους διεκδικούντες κατ' ἀλλήλων καὶ ἐν σχολείῳ ἢ καὶ μίαν ἐκκλησίαν, σερμαντικώτατον εἶναι καὶ μεγάλον ὠφελειῶν ἑθνικῶν προξένον γενήσεται, ἐὰν μὴ παύσωμεν προσέχοντες καὶ μεριμνῶντες περὶ τῶν ἑλληνικωτάτων ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπαρχιῶν, αἵτινες κείναι ἐδὼ μάρτυρες τῆς κληρονομίας πίστεως τῶν τέκνων τῆς ἡμετέρας φυλῆς πρὸς τὴν καθολικὴν πατρίδα. Θὰ ἔλθῃ στιγμή, καθ' ἣ θὰ λάβωμεν ἐν τῇ διπλωματικῇ καὶ ἐν ἄλλοις σταδίοις ἀνάγκην τῶν ἀκαταβλήτων τούτων ἀεροπόλων, διὰ τοῦτο δὲ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιδιορθώσωμεν τὰ ῥήγματα αὐτῶν ὅσα ὁ χρόνος ἢ τὰν ἀνθρώπων αἱ ἐπιβουλαὶ ἐπήνεγκον εἰς αὐτάς.

Τῆς τοιαύτης μερίμνης εἴπερ τις καὶ ἄλλη ἔχει ἀνάγκην ἢ ἐπαρχία Καβακλή, διότι εἶναι ἐπαρχία ἀμειγρῶς ὑπὸ Ἑλλήνων κατοικοῦμένη καὶ ἀραιφνὲς διασώζουσα τὸ τῆς πατρίδος αἰσθημα καὶ ἀριθμὸν κατοίκων οὐκ ἐκαταφρόνητον περιλαμβανούσα.

Διότι ἡ πόλις τοῦ Καβακλῆ μετὰ τῶν συναποτελούντων τὴν ἐπαρχίαν ἑλληνικωτάτων χωριολέων καὶ χωρίων Καραῶν, Δουλάνογλου, Σινταλῆ, Μικροῦ Μοναστηρίου, Δράμας, Μεγάλου Μοναστηρίου καὶ Τσεκοζορκοῦ ἀριθμοῦσι πληθυσμὸν ὑπὲρ τὰς 22,000 κατοίκων.

Ἡ δύναμις αὕτη ἀποτελεῖ ἰσχυρότατον δι' ἡμᾶς ἔρεισμα, ἐνεκα δὲ τούτου ἡ κυριωτάτη ἡμῶν μερίμνα ἐπρεπε νὰ στραφῇ περὶ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῶν κατοίκων, ἥτις καὶ ἐπὶ τυρκοκρατίας καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετὰ τὸ πραξικοπημα τοῦ 1885 διετέλει εἰς ἀξιοθρόνητον κατάστασιν. Τίς περὶ τούτων τῶν ἐτελῶν παγμάτων νὰ φρονίσῃ; Οἱ Ἕλληνες προξένοι; Ὡ! αὐτοὶ οἱ μεγάλοι διπλωμάται δὲν ἔχουσι καὶ μόνον διὰ τοιαῦτα. Οἱ Ἕλληνες ἀρχιερεῖς; Ἀλλ' οὐδὲ τούτων ἡ μεγίστη πλειονότης εἶναι κρείσσον τῶν προξένων.

Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ τις ὁ μὴ συνομολῶν, ὅτι ἀπαιδεύσια λαοὶ οἰκονομῶντες ἐν μέσῳ ἀλλοτρίου ἐχθροῦ οὐδὲν ἕτερον σημαίνει ἢ ἀπόβλιναν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ ἀπώλειαν πατρίδος. Εἰς τοιαύτην διετέλει κατάστασιν ὁλόκληρος ἡ ἐπαρχία αὕτη, ὅτε ἀρχιερατικὸς ἐπιτροπος τοῦ μητροπολίτου Φιλίπου πόλεως διωρίσθη ἐνταῦθα πρὸ 12 ἐτῶν ἀνὴρ βέκτης καὶ τῶν πατρῶν ζηλωτής, ἀληθὴς στρατιώτης καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ὁ ἀρχιμανδρίτης Θεοδοσίας ὁ Φιλοθέτης. Ὁ ἀνὴρ ὁ οὗς κατὰ γὰρ ἐκ Φιλιατῶν τῆς εὐάνδρου Ἡπείρου, ῥιζικὴν δὲ μεταβολὴν τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων ἐσημείωσεν ἀπ' ἧς τὸ πρῶτον ἐπατήσῃ τὸν πᾶσα αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. Ἐπὶ κούρον προσλαβὼν τὰς παρὶκάς προτροπὰς καὶ τὸν ἑθνεὺς ζῆλον τοῦ πολλοῦ τῆς Φιλίπου πόλεως μητροπολίτου κ. Φωτίου ἐπέδωκε ἀνένδοτος εἰς τὴν ἀναγεννήσιν τῶν γραμμάτων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. Καβακλή μὴ πειδόμενος κόπων, κρούων τῶν πλουσιῶν τὰς ψύλας, λικιεύων καὶ τοὺς πένητας, ἀπανταχοῦ δὲ καὶ πάντοτε δίδων πρῶτος αὐτὸς τὸ παραδειγμα ὑποτάζων καὶ τὸν ἑσπέρων ὁδολογῶν του, καταφύσε δ' οὕτω νὰ ἀφουπνίσῃ τῶν ληθαργούντων Ἑλλήνων τὸν πρὸς τὰ πατρία ῥαγμάτα ζῆλον, νὰ κινήσῃ αὐτοὺς εἰς γενναίαν εἰσφοράν καὶ νὰ πῇ τὰς πρώτας ἐνταῦθα φωνὰς τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἀλλὰ τῶν τοιοῦτων ἀνδρῶν τὰ ἔργα ἀκτάκρητα δὲν μένουσι. Ἡ ἐξάνθησις καὶ ἡ κανονικὴ λειτουργία τῶν σχολείων (μόνον ἡ ἀσκήσις σχολῇ ἀρρένων τοῦ Καβακλῆ ἀριθμεῖ οὐκ ὀλίγα διδάσκαλους) ἀπορροφᾷ πάντα τὰ εἰσδήματα τῶν κοινωτικῶν καταστημάτων καὶ πάσας τὰς εἰσφοράς, ἀπανταχοῦ δὲ καὶ πάντοτε ὑπάρχουσιν ἀνθρώποι ἐνδιαφερόμενοι ν' ἀνθῇ μάλλον τὸ βαλάντιον τῶν ἐκ τῶν κοινωτικῶν ἐσθῶν ἢ τὰ κοινωτικὰ καταστήματα. Οὗτοι, ὡς εὐνόητον, ἐκέρχον ἀμειλίχτην πόλεμον κατὰ τοῦ Θεοδοσίου, δὲν ἐρείσθησαν δὲ συκοφαντικῶν οὐτε πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Φιλοθέου, εἰς ἣν ἀνήκει, οὐτε πρὸς τὸν μητροπολίτην Φιλίπου πόλεως, οὐ ἐπιτροπος τυγχάνει. Ἀλλ' εὐτυχῶς αἱ προτιμῆμαι ἀργαὶ γινώσκουσι τὸν Θεοδοσίον ἐπιδοκιμαζούσιν ἐκθύμως τ

[illegible]

ἐπισηπὶς ἀπὸ τοῦ ποικιλοσυνήθους διὰ τὸν ἐν ἑαυτῷ τοῦτον γενετικὸν πλὴν ἀγώνους, εἶναι τὸ Πατριάρχειον καὶ τοῖς αὐτοῖς αἰσθητικῶς τὴν ἀπόρριψιν αὐτοῦ, τὴν αὐτὴν τοσοῦτον ἵσχυον καὶ κατ' ἀνάγκην καὶ τὸ σμῆναι τοῦτο ἵσχυον; Ἄλλ' ἰδοὺς αἱ ἐντολὴς τοῦ δικτατορικοῦ αὐτοβουλίου καὶ κρινοῦν, τότε ὀφείλουσιν ὡς νὰ μάλισθαι ἐπὶ πρῶτον γνώρισθαι τῆς συντάξεως καὶ ὀργανώσεως αὐτῆς ἡ ὑποταχθῇ καὶ μάλιστα τῇ κεφαλῇ. Τὴν στήναι δὲ νὰ τὸ Πατριάρχειον οὕτως ἔκρινε καὶ ἀπεπέσει λόγος τῶν περὶ τούτο· διότι καὶ συνεισφέροντο καὶ μετὰ τὸν ἀρμόδιον ἀπορρίψαι τὰ ὀργανώματα καθαρῶς ἔκριναν. Ὁ Ἑλληνας δὲ πᾶσι μάλιστα αἱ ἐν Μακεδονίᾳ, ὤφειλον νὰ ἀπορρίπτωσι τὴν ἀπόρριψιν τῶν Πατριάρχων, ἀπορρίπτοντες τὸν ἱσχυρὸν πᾶντοιν ἡμῶν ὁσμὸν πρὸς καλῶς ἡσυχίαν καὶ ἰδύνειν τὸν Φαναρίου ἀρμόδιον εἶναι ἡ πρώτη προῆς, ἀς ἀρμένουν εἰ καὶ ἡν τοιαυτὴν ἔλειψεν διπλωματικῶς τὴν παρακρίσιναι καὶ πᾶσι ἡν. Ὁ Μακεδονικὸς αὐτονομιστικὸς δυνατὸς ἐν τῇ ἐπὶ τοῖς αἰσθητικῶς Ἑλλάνες προῆσι ἐν μικροπολιτικαῖς οὐκ οὐκ Ἑλλάνες ἀρχιερεῖς, ὅπως καὶ αὐτοὶ ἰστορεῖται ἀναστασιάζονται πρὸς ἰκνύουσιν, καὶ δὲν δαπάναι ἀποβούτου αἱ ἐνιστάσεως καὶ ὅπως συνεισφέρουσιν ἰσχυρὰ καὶ πρῶτον, καὶ αὐτοὶ μὲν εἶναι αἱ προῆσι τὴν ἑθνικὴν καὶ ἰδὲ ἀπὸ τῶν πειρωσμένων ἀνελπίτων ἀνίσταται ὅστις ἐν ἑβδόμῳ αἱ πολιτικῶν τοῦτο πεπλοκισμὸν συνεργεῖ. Ἰδοὺ ἀρκῶς ἐπὶ τοῦ ὅπου συντονὸν ὤφειλε νὰ ἐπιστήθῃ τοσοῦτον αὐτῇ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ὅπου ἐκτενερικῶς ὡς σφαιρικός ἥτοιο αὐτοῦ ἀποστείλονται. Πρῶτον πᾶσι τοῖς κακοῖν δόλοισιν τὴν ἐν Τουρκίᾳ διπλωματικῶν ὑπερτίπται καὶ ἐξαισθητικῶν τὸν τὸν ἀναμείρει τὴν κατωτάτων ὑπελλήλων ἀφώρτους ἡσυχίας καὶ καθίζωντας ἰσχυρῶς τὸν ἑθνικὸν καὶ νὰ γινώσκωνται ἰσχυρῶς τὸν μὲν ἀπορρίπτοντες νὰ ἀπορρίπτωσι καὶ ἀπορρίπτωσι μάλιστα. Δὲ εἶναι δυνατὸν βεβαίως αἱ ἐν ἑλλάνες νὰ ἐξέρχον ἐν τῇ μακροχρόνιᾳ ἡμῶν λιγὺ ἐξ ἑαυτοῦ αὐτοῦ; τοῦ ἀνθρώπου; ἀλλ' ὅς ἀπορρίπτονται τοιαύτην καὶ μωρῶν τοιοῦτος ἡσυχίᾳ ἔκαστος ἑλλάνες παρεργόμενον ἐπιφέρει ὁρμήσους ἡμῶν; αἰσθητὴ δὲ ὁδὸν τοῦ πόλεως καὶ ἑκαστος τὴν καρδίαν τοῦ πατρὸς Ἑλλάνες, βλῶντες τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ἑλθόντων προθυμίας καὶ καλῇ ἡθελον ἐρθεῖσιν.

ἀπορρίπτοντες καὶ ἀναστήσας ἐπιστάσεις τῆς πίστεως Μαρίας ὑπὲρ: κυριολεκτικῶς ὅπως; ἐπεὶ ταῦτα ἀπὸ ἐκδηλώσεως πατριωτικῆς ἀπὸν ἑλθόντων. Εἶναι τὸ δεύτερον μὲν τῆς αἰσθητικῆς τοῦ ὅπου ἐπιστάσεις τὴν ἀντιποσῶν. Ἄλλ' εἴναι ὁ πρῶτος Νικόλαος ἐν ὅσῳ ἀρκῶς, ἡ πρῶτη σφαιρὰ Μαρία πατρὸς τοῦ πολυπορῶν ἀπορρίπτον, τὴν ὅσῳ πᾶσι ἀνεμύριται ἰδὼς ἐπὶ τὸ κέντρον τοῦ Ἑλλάνος. Ἡ ἐπιστάσεις τῆς αἰσθητικῆς Πατριάρχων τὴν ἡμέραν, ἰσπερὶ τῆς ἀλώσεως, — τὴν παρῶντος ἀρκῶς — πρῶτος κυριολεκτικῶς ἡμῶν ἑθνικῶν, συνεισφέρει ἀρκῶς ὅλοιον σχετικῶς παρασῶν ἡ ἀνδύσθων καὶ καποστελλοῦσι τὰ δάκρυα, ἀπὸ τῆς πρῶτης μετὰ 449 ἐπὶ ἡ παρῶντος Ἑλλάνος ἐπιστάσεις, ἐπὶ τῇ ἑθνικῇ ἡμῶν κέντρῳ. ἀρκῶς δὲ τὴν ἐξ ἀνάγκης, προσδοκῶνται ἐν Ἑλλάνων σφαιρῇ αἱ τῆς ἐπιστάσεις τῆς αἰσθητικῆς, ὅς πάντως προσωπικῶς καὶ ἐπιστάσεις

ἡ τῆς ἡ' ἀρκῶς μονολογῶν ὁ Μάτθους καὶ εἶναι εἰς ὁ γινώσκων ὅλην ἐν τῇ προσηγορικῇ ἀρκῶς φῶς τοῦ ἀρκῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ μεταβέλλεται

τῇ συνηγορίᾳ ἀποκαθαρτικῶν τῶν πλημμελῶν (1).

ἡ γλῶσσα εἶναι πως ἀπὸ μὲν πλὴν γαμῶν ἡ τῶν σφαιρῶν. (2) εὐδοκίαν τοῦτο εἶναι ἀποδοῦναι ἀναγκαστικῶν. Ὅσῳ ἡ γλῶσσα τὸ ὀδοκατασκευῶν πᾶσι λέγειν ἡ γλῶσσα εἶναι πως ἀπὸ μὲν πλὴν γαμῶν ἡ τῶν σφαιρῶν. (3) εὐδοκίαν τοῦτο εἶναι ἀποδοῦναι ἀναγκαστικῶν. Ὅσῳ ἡ γλῶσσα τὸ ὀδοκατασκευῶν πᾶσι λέγειν ἡ γλῶσσα εἶναι πως ἀπὸ μὲν πλὴν γαμῶν ἡ τῶν σφαιρῶν. (4) εὐδοκίαν τοῦτο εἶναι ἀποδοῦναι ἀναγκαστικῶν. Ὅσῳ ἡ γλῶσσα τὸ ὀδοκατασκευῶν πᾶσι λέγειν ἡ γλῶσσα εἶναι πως ἀπὸ μὲν πλὴν γαμῶν ἡ τῶν σφαιρῶν. (5) εὐδοκίαν τοῦτο εἶναι ἀποδοῦναι ἀναγκαστικῶν. Ὅσῳ ἡ γλῶσσα τὸ ὀδοκατασκευῶν πᾶσι λέγειν ἡ γλῶσσα εἶναι πως ἀπὸ μὲν πλὴν γαμῶν ἡ τῶν σφαιρῶν. (6) εὐδοκίαν τοῦτο εἶναι ἀποδοῦναι ἀναγκαστικῶν. Ὅσῳ ἡ γλῶσσα τὸ ὀδοκατασκευῶν πᾶσι λέγειν ἡ γλῶσσα εἶναι πως ἀπὸ μὲν πλὴν γαμῶν ἡ τῶν σφαιρῶν. (7) εὐδοκίαν τοῦτο εἶναι ἀποδοῦναι ἀναγκαστικῶν. Ὅσῳ ἡ γλῶσσα τὸ ὀδοκατασκευῶν πᾶσι λέγειν ἡ γλῶσσα εἶναι πως ἀπὸ μὲν πλὴν γαμῶν ἡ τῶν σφαιρῶν. (8) εὐδοκίαν τοῦτο εἶναι ἀποδοῦναι ἀναγκαστικῶν. Ὅσῳ ἡ γλῶσσα τὸ ὀδοκατασκευῶν πᾶσι λέγειν ἡ γλῶσσα εἶναι πως ἀπὸ μὲν πλὴν γαμῶν ἡ τῶν σφαιρῶν. (9) εὐδοκίαν τοῦτο εἶναι ἀποδοῦναι ἀναγκαστικῶν. Ὅσῳ ἡ γλῶσσα τὸ ὀδοκατασκευῶν πᾶσι λέγειν ἡ γλῶσσα εἶναι πως ἀπὸ μὲν πλὴν γαμῶν ἡ τῶν σφαιρῶν. (10) εὐδοκίαν τοῦτο εἶναι ἀποδοῦναι ἀναγκαστικῶν. Ὅσῳ ἡ γλῶσσα τὸ ὀδοκατασκευῶν πᾶσι λέγειν ἡ γλῶσσα εἶναι πως ἀπὸ μὲν πλὴν γαμῶν ἡ τῶν σφαιρῶν. (11) εὐδοκίαν τοῦτο εἶναι ἀποδοῦναι ἀναγκαστικῶν. Ὅσῳ ἡ γλῶσσα τὸ ὀδοκατασκευῶν πᾶσι λέγειν ἡ γλῶσσα εἶναι πως ἀπὸ μὲν πλὴν γαμῶν ἡ τῶν σφαιρῶν. (12) εὐδοκίαν τοῦτο εἶναι ἀποδοῦναι ἀναγκαστικῶν. Ὅσῳ ἡ γλῶσσα τὸ ὀδοκατασκευῶν πᾶσι λέγειν ἡ γλῶσσα εἶναι πως ἀπὸ μὲν πλὴν γαμῶν ἡ τῶν σφαιρῶν. (13) εὐδοκίαν τοῦτο εἶναι ἀποδοῦναι ἀναγκαστικῶν. Ὅσῳ ἡ γλῶσσα τὸ ὀδοκατασκευῶν πᾶσι λέγειν ἡ γλῶσσα εἶναι πως ἀπὸ μὲν πλὴν γαμῶν ἡ τῶν σφαιρῶν. (14) εὐδοκίαν τοῦτο εἶναι ἀποδοῦναι ἀναγκαστικῶν. Ὅσῳ ἡ γλῶσσα τὸ ὀδοκατασκευῶν πᾶσι λέγειν ἡ γλῶσσα εἶναι πως ἀπὸ μὲν πλὴν γαμῶν

Σουλτάνος παρὰ τὸ αὐστηρὸν τοῦ δουκικοῦ ζυγίου incognito ἐπευρεῖ νὰ παράσῃ εἰς αὐτὸ ἐπισήμους τιμὰς, νὰ φιλοξενήσῃ πομπῶδες τοῦτο καὶ νὰ τῷ ἀνταποδώσῃ μάλιστα ἐν τοῖς ἀνακτορίοις τὴν ἐπίσκεψιν. Τοιοῦτοτρόπως ἐν τῷ ζεύγος ἀφίχθῃ ἄγνωστον καὶ ἀπαράτητον ἀεχώρησε πομπῶδες καὶ ὑπὸ τὰς εὐχὰς τοῦ συγκινημένου ἀπείρου Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Οὐδεμία εἰσέτι ἀνερπὴν ἐλπίς πρὸς λύσιν τῆς διαιωνιζομένης ἐκκρεμότητος τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως. Ἀπύδνησε κυριολεκτικῶς ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος, ὁ ἐξηντημένος ἄλλως ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου, ἐκ τῆς τοιαύτης παρατάσεως καὶ ἀπελπίσθησαν ὅταν βλέπῃ οὐδὲ κατὰ βῆμα προχώρησαν τὰ διάφορα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου. Ἐγενήθησαν, ὡς ἀντισημειώθη, σκεπτικότητες, ἐμελετήθησαν, περιεμφορήθησαν εἰς ἐπιτροπὰς ἰδιαιτέρως καὶ ὅμως ἐξ ὧν οὐδὲν οὐδὲν προήλθεν ἀποτελεσματικόν. Τώρα ἐπὶ τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ πριγκίπου γίνονται πάλιν νέα σχέδια διὰ νὰ συζητηθῶσιν ἐπὶ τῇ ἀρίστῃ τοῦ ἔθνους μεταξὺ παρέχεται ὁ καιρὸς. Διανομίζουσιν ἄρα οἱ ἀρμόδιοι ὅτι πρέπει τέλει πάντων νὰ δῶθῃ οὕτως ἡ ἄλλως μὲν λύσις εἰς τὰ τόσα ἐκκρεμῆ ζητήματα, τὰ ὅποια προκαλοῦσιν μὲν ἡ κακοπιστία καὶ ἡ ἀκακία πονηρία τῶν Τούρκων, διακινεῖ δὲ ὅμως ἡ ἀδράνεια καὶ ἡ ἀδιαφορία ὀλίγων τῶν ἡμετέρων. Χάνονται πολὺ τιμὰ συμπερόντα, τὸ δὲ ἐμπορικὸν ἴδιον ἐπὶ τοῦ ὅποιου κἀπὸς προαχόμεθα καὶ ἐπὶ τοῦ ὅποιου συγκρατοῦμεθα ἀπολλύεται διὰ τῆς τοιαύτης καταστάσεως. Πρέπει καλῶς νὰ ἐνοήσῃ τοῦτο ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΑΛΒΑΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Σοβαρὰ ἐν Πρεμετῇ γεγονότα. — Ἡ ἐν Αὐλῶνι τρομοκρατία. — Διοικητοῦ Σκόδρας ἐνέργεια. — Ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Ἰωαννίνων. — Ληστρικὴ ἐν Ἡπειρῷ συμμορία συμπολοκὴ καὶ ἄλλα. — Ἡ κεφαλὴ τοῦ λησταρχοῦ Βέλιου κομιζομένη θριαμβευτικῶς εἰς Ἰωάννινα. — Πραξικόπημα τοῦ ἀγρίου ἐν Πρεβέζῃ διοικητοῦ. — Φόνος ἐν Προγονατίῳ. — Βένδων ἀθρόαι ἐν Κορυτσῇ συλλήψεις. — Δραματικὸς ἐν τῇ ἡπειρωτικῇ ἀκτῇ φόνος.

Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 2 Ἰουνίου 1902.

Εἰδήσεις ἐκ Πρεμετῆς παριστῶσιν ὡς λίαν σοβαρὰν τὴν αὐτοῖσι κατάστασιν. Ὁ γνωστὸς Μαλὴν βέης κατέλαβε μετὰ 200 ἀνδρῶν τὴν πόλιν. (1) Ὁ φρουράρχος λοχαγὸς μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ 30 ἀνδρῶν ἐπύρετο εἰς φυγὴν. Ὁ γενικὸς διοικητὴς Ἰωαννίνων ἀπέστειλε δύο τάγματα πεζοῦ στρατοῦ μετὰ ἀνάλγῳ πυροβολικοῦ καὶ χωροφυλακῆν. Μεγάλη συγκίνησις ἐπικρατεῖ μετὰ τῶν κατοίκων. Ἡ ἐν Αὐλῶνι τρομοκρατία διατελεῖ ἀμετάκλητος. Ὁ στρατὸς ἐπιδίδεται εἰς συλλήψεις, ἀφροπλημύδας καὶ κατεπίσεις κατὰ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ὀλοκλήρου καὶ ἰδίᾳ τῶν Καννίων. Οἱ συλληφθέντες ἀποστέλλονται ὑπὸ συνοδείᾳ εἰς Ἰωάννινα, ἐνθα θέλουσι δικασθῇ ὑπὸ ἐιδικῷ στρατιωτικῷ δικαστηρίου. Ὁ Νεσάτ πασάς, ἐπικεφαλὴ τῆς Αὐλῶνις πομπῆς, ἀνεχώρησεν οἰκονομικῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν. Κατ' εἰδήσεις ἐκ Σκόδρας ἀποκατέστη ἐντελὲς ἡ ἐν τοῖς μεθούροις διασπασθεῖσα τάξις. Οἱ τραυματισθέντες Τούρκοι στρατιῶται μεταφέρθησαν εἰς τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον πρὸς νοσηλείαν. Ὁ Σακὴρ πασάς, συντόνος καταβάλλει προσπάθειάς ὅπως ἐξουδετερωθῇ τὰς παύσας σκευωρίας τῆς ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ γενικοῦ προξένου τῆς Αὐστρίας αὐστριακῆς προπαγάνδας. Ὁ Σακὴρ πασάς ἐκείνην κατ' αὐτὰς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνέλυσεν διαφόρων Ἀλβανῶν προκρίτων ἐν τῷ διοικητικῷ. Συνεπείθῃ τῶν σοβαρῶν τῆς Πρεμετῆς γεγονότων ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Ἰωαννίνων, ὅστις, εὐρισκόμενος ἐν Πρεβέζῃ, ἠτοιμάζετο νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Θεσσαλονίκην, διατάχθη νὰ ἀναβῇ τῇ ἀναχώρησίν του ταύτην μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

Ληστρικὴ συμμορία ἐκ 18 ἀποτελουμένη ἀνδρῶν, ὑπὸ τὸν λήσταρχον Βέλιον συνέλαβε τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Τερρῆσις ἑμπορὸν Σωφὸν οὐ ἀφῆρεσε 75 τουρκικὰς λίρας. Μετὰ τὴν ληστρικὴν ταύτην πρᾶξιν ἡ συμμορία κατηνύθη εἰς τὸ χωρίον Σωπικῆν, ἐνθα συνντήθη καὶ συνεπλάκη πρὸς τουρκικὸν ἀποσπασμα. Ἐφρονεῖσθαι πέντε Τούρκοι στρατιῶται καὶ ὁ λήσταρχος Βέλιος οὐ ἡ κεφαλὴ ἀποκοπεῖται ἐκτομή εἰς Ἰωάννινα παρὰ τοῦ ἀποσπασματάρχου. Ἐν προηγουμένῃ ἀναποκρίσει διελόμενον περὶ τῶν σχεδίων τοῦ φανατικωτάτου Περτιέρ πρὸς ἀντικατάστασιν, παρόντων καὶ πρωτοφανῶν ἐν Πρεβέζῃ, τοῦ ἐκλεγέντος Χριστιανοῦ δημάρχου δι' Ὁθωμανοῦ αὐτογεροτονθέντος τοιούτου. Τὸ πρᾶξιν ἀποκρίθη, ὅτι διόρισθαι ὁθωμανὸς ὀνομάζεται Σίχης Σαμπρῆ.

Ἐν Προγονατίῳ ὁ Σουλεϊμάν Ἀμπάς ἐφόνευσεν ἐκ Τεπελενίου Μεχμέτ Χαλοῦς.

Ἐν Κορυτσῇ ἀθροὺς συνεληφθησαν βίβλεις ἐπὶ κατηγορίᾳ συνωμοσίας κατὰ τῶν ἀπεσταλμένων. Οἱ συλληφθέντες ὠδηγήθησαν ἅπαντες εἰς Ἰωάννινα.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον, 27 Μαΐου, ἄγριος διευπράχθη φόνος ἐν τῇ ἀνέναντι τῆς θορίας κερκυραϊκῆς παραλίας ἡπειρωτικῇ ἀκτῇ, τῇ γ' ὡστὲς ὑπὸ τὸ ὄνομα Τετράννης, ὡς ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ ἐρημῶν νησιδίων. Ὁ ἐκ Σινιδῶν τῆς Κερκύρας Γεώργιος Κα-

ταρὸς κυβερνήτης πλοίου, οὐ ἐπέβαινον, πλὴν αὐτοῦ, ὁ ἐβδμοκινετοῦτος πατήρ του Νικόλαος καὶ ἑτέροι τρεῖς, παρέπλεον τὴν μεσημέριαν ἀκτὴν χάριν ἀλίας. Λαθὼν ἐν τούτοις ἀνάγκην καυοζυλῶν διέταξε τοὺς ναύτας, ὅπως παραλάβωσι τοὺς πηλίκους οὐδὲν καὶ ὑποτομήσων ἐν τινι παρακειμένῳ δάσει. Οἱ ναῦται μετέβησαν ἀλλ' ἐδέξαντο νὰ ἐπιστρέψωσιν ἀπρακτοὶ ἐνεκα τῆς ἀπαντηθείσης ἀντιστάσεως παρ' ἐνόπλου Τούρκου ἀγροφυλάκου. Ὁ Γ. Καταρὸς ἰδὼν τοὺς ναύτας ἐπανακίμπωντας ἀπράκτους ἐπανελάθεν ἐντονώτερον τὴν διατάξιν, ἀπέτεινε δὲ, εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀντιρρήσεων τῶν ναυτῶν, δρυμναῖα λείψα κατὰ τοῦ ἀγροφυλάκου ἐν δὲν ἐνόμζε πλησίον. Ἀλλ' ὁ τελευταῖος οὗτος, ἐνδραῦν ἐν τινι παρακειμένῳ λόγῳ, ἤρξατο πυροβολῶν δι' ἐνόπλου Μάουζερ κατὰ τοῦ Καταρῶ, ὃν ἡ τρίτη βίβλητος σφαίρα ἐπληξε καιρίως ἐν τῇ σπονδυλικῇ στήλῃ. Οἱ ἄσπλοι ναῦται παρεστησαν θεατὰ ἀληθῶς δραματικῆς σκηνῆς. Ὁ γηραιὸς πατήρ τοῦ πυροβολούμενου κυβερνήτου ἠγέρθη ὅπως προφυλάξῃ τὸν μονογενὴ υἱὸν του, παρακαλῶν τὸν ἄγριον ἀγροφυλάκην ὅπως πληρῇ αὐτὸν καὶ οὐχί τὸν υἱὸν του, ὃν ἐκλύψε διὰ τοῦ ἰδίου σώματος ἀλλ' ὁ ἀγροφυλάξ ἠπάντησεν αὐτῷ ὅτι τὸν υἱὸν του θέλει νὰ φονεύῃ καὶ οὐχί ἐκεῖνον τοῦ ὅπερ καὶ ἐγένετο, τοῦ Γεωργίου Καταρῶ ἀποθνήσκοντος ἐκ τοῦ καιρίου τραύματος τὴν ἐπομένην ἡμέραν, περὶ ὧραν δωδεκάτην, ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς πόλεως Κερκύρας. Κατὰ τὴν ἐν τῷ πλοίῳ ἐπιβαλόντων οἰκτινῆς ἦσαν πάντες ἄσπλοι, ὁ ἀγροφυλάξ ἔρριψεν ἀθρόους πυροβολήτους, ἀλλ' εὐτυχῶς ἄνευ ἀποτελέσματος. Ὁ σφαῖρα Μάουζερ κατὰσπέρψακα τρεῖς σπονδυλοὺς ἐθῆξεν ἐν τῶν πνευμόνων τοῦ εἰκοσίου κατεστῶτος ἀλλήμου νεανίου, ὅστις ἀποθνήσκων κατέλιπε πλὴν τοῦ πέντος πατρὸς νὰ ὦν συζυγὸν περὶ 15 μηνῶν συζυγίστα καὶ ὄρφανόν ἡπίον.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν μέσῳ τῆς προόδου θερινῆς νάρκης καὶ τῆς ἀφορήτου ἀηδίας, ἡν ἐσκόπισε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἡ βδελυρὰ καυμὸς τοῦ φουροδίου Πανοπούλου, εἰς ἡν ἐξ ἴσου μετέσχον καὶ ὁ ληστεύσας καὶ ὁ ληστευθεὶς, ὡς πνευματικὴ δασὶς ἀνεφάνησαν αἱ ἱσχυραὶ καὶ ὑψηλαὶ ἐσχατὶ τῆς Ζακύνθου ἐπὶ τῇ ἐκατονταετηρίδῃ τοῦ ψάλλου τῆς ἀναγεννηθείσης ἑλληνικῆς ἐλευθερίας Διονυσίου Σολωμοῦ. Κυρίως εἰπεῖν ἡ ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ ἐκατονταετηρίδος συνέπιπτε πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, ἀλλ' ὁ ἐορτασμός ἀνεβλήθη ἐνεκα τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμφορῶν καὶ τῆς κατὰ τὸ 1898 κατοχῆς τῆς Θεσσαλίας ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ὁ νόμος αὐτονομικῆν δασὶν τὰς θύρας τῆς Ζακύνθου πανηγύριος, οὐχὶ διότι ἡ ἐξυμνήσις τοῦ ἀθανάτου ἔργου τοῦ ποιητοῦ ὑπῆρξεν ἀνταξία τοῦ ὀνομαζομένου, ὅχι διότι τὰ ἀπαργελθέντα ποιήματα καὶ οἱ ἐκφωνηθέντες λόγοι τὸ μὲν ἐνέπνευσεν βαθεῖα καὶ εἰλικρινῆς συγκίνησις μεταδοθεῖσα εἰς τοὺς ψάλλτας τοῦ ψάλλου τῆς ἐλευθερίας ἐκ τῶν δονήσεων τῆς μελισσαροῦς λύρας ἐκείνου, τοὺς δὲ ὑπὸνέουσαν ἡ βαθεῖα τοῦ ἔργου τοῦ ποιητοῦ μελέτη καὶ ἐρευνά, ἀλλὰ διότι ἡνὴ καὶ εἰλικρινῆς ὑπῆρξεν ἡ συγκίνησις καὶ ἡ ληθέςτερος ὁ θαυμασμός τῶν χιλιάδων Ἑλλήνων, οἵτινες παρίστανται κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ποιητοῦ καὶ οἵτινες οὕτως ποιήματα ἀπῆγγελλον, οὕτως λόγους ἐξεφώνησαν, καὶ οἵτινες ὑποθέτω κατενύγησαν πολὺ πλείονον ἐκ τῆς ἀφώνου μορφῆς τοῦ ποιητοῦ ἢ ἐκ τῶν πανηγυρικῶν τῶν ἡμερῶν του.

Τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν, παρέστη δὲ εἰς αὐτὰ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς κυβερνήσεως ὁ Ἱπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Τριανταφυλλίδης, ἀντιπρόσωποι τῶν πρωτευόντων σωματείων τῶν Κράτους, διαφόρων δήμων, καὶ ἐκατοντάδες προσκυνητῶν ἐκ πλείστον πόλεων τῆς Ἑλλάδος. Πάμπολλοι ὑπῆρξαν οἱ καταθέτες στέφανοι, κἀλλιστος δ' ἀπάντων ὑπῆρξεν ὁ φιλοτεχνήθεις ἐκ ξηρῶν χρότων τῶν Ψαρῶν, οὗ τὴν κατάθεσιν δι' ὧραον συνώδδους ποιήματος ὁ κ. Νικολάρας. Αἱ ἐσχατὶ διήρκεσαν ἐπὶ τετραήμερον, καθ' ἃς ἐπίσημα γέμματα ἐδόθησαν, φιλολογικαὶ διεξήχθησαν ἡμερίδες, λαμπροδραματικαὶ ἐτελέσθησαν καὶ συναυλῖαι καὶ καθ' ἃς ἡ μυθόβλητος τοῦ Ἰονίου νύμφη, ἡ καλλιμέλας τοῦ ποιητοῦ γεννέτις, ἐπέδειξε τὰς ἀπαρμύλλας αὐτῆς χάριτας καὶ καλὰ λόγια, τῶν κατοίκων τῶν ἐνθουσιασμῶν καὶ τὴν ἐγγένειαν καὶ τὴν πρὸς τὸ καλὸν καὶ ὑψηλὸν εὐπάθειαν τοῦ ζωηροτάτου τῆς Ἑλλάδος λαοῦ.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἡ Α. Β. Ρ. ὁ πρίγκιψ Νικόλαος διὰ τηλεγραφίματος αὐτοῦ ἀνῆγγεilen εἰς τὸν Βασιλέα τοὺς ἀγαθὰς αὐτοῦ μετὰ τῆς Α. Τ. τῆς μεγάλῃς Δουκίσσης Ἑλένης Βλαδιμίροβιτς Ἀλεξάνδρου. Τὴν δ' ἐπομένην δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐγγνώρισεν τὸν εὐφρόδονον γένους πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν. Οἱ ἀγαθὰς ἀνῆγγελησαν ἐπὶ τοῦ Ἱπουργείου πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς πάντας τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους, ἐτελέσθη δὲ δωδεκάλογον ἐπ' αὐτοῖς τὴν προίαν τῆς Κυριακῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἐν Αἰετρίᾳ ἀνακτορῶν. Πᾶσαι αἱ ἡγεμονικαὶ τῆς Εὐρώπης ἀλλὰ ἐτηλεγράφησαν εἰς τὸν Βασιλέα συγχαρητήρια θερμὰ, ἅπειρα δ' εἶναι τὰ ἐξ Ἑλλάδος συγχαρητήρια τηλεγραφηματα πρὸς τὸν πρίγκιπα Νικόλαον. Ὁ ὑψηλὴ μνηστὴ τοῦ Ἑλλήνος ἡγεμονοπαίδος ἀρεὴ ἡλικίας 20 περίπου ἐτῶν, κἀλλους ἐκείσιν καὶ θυγάτηρ τοῦ μεγάλου Δουκὸς Βλαδιμίρου, ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' καὶ γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ θωσικοῦ στρατοῦ. Ὁ μέγας Δοῦξ Βλαδιμίρος δωρεῖται ὡς εἰς τῶν πλουσιωτάτων Ρώσων δούκων.

ΚΑΤΟΠΙΝ πολλῶν ἀναφορῶν τῆς ἐν Καλῇ Ἑλλάδι τῆς νοτίου Ἀφρικῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος, τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Ἑκκλησιαστικῶν προσέλαβε τὸν παρὰ τῆς Ι. Συνόδου διορισμὸν ὡς ἐκτελέσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἐκείνης κοινότητος τὸν ἐκτελέσει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀθηναῖος Δάσκαλος.

Ἡ ἐν Τεργεστῇ ἐπιτροπὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ κληροδοτήματος ἀπέμεινε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ ἐκτελέσει τὸν πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων βίβλων. Ἡ βράβευσις ὑπῆρξεν εὐστοχωτάτη καὶ πολυτίμος ἡ ἐνδραῦνσις πρὸς σύλλογον οὗτο δοκίμως ἐπηρεάσθη τὴν διανοητικὴν τῶν Ἑλλήνων ἀνάπτυξιν.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀπέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς ἡ βασιλικὴ θαλαμηγός Ἀμφιτέλη, φέρονσα τὸν Διάδοχον, τὴν πριγκίπισσαν Σοφίαν μετὰ τῶν τέκνων αὐτῶν, τὸν πρίγκιπα Γεώργιον τῆς Κρήτης καὶ τὸν πρίγκιπα Ἀνδρέαν καὶ κατεπυθνομένη εἰς Βενετίαν, ὅθεν τὴν παρελθούσαν Τρίτην οἱ ὑψηλοὶ ἐπιβάται δι' ἐκτάκτου σιδηροδρομικοῦ συρμοῦ ἀπῆλθον εἰς τὴν γαλλικὴν Βολανίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λονδίον, ὅπως παραστείωσι κατὰ τὴν στέφιν τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου.

ΤΑΚΤΙΚΟΣ ἀναγνώστης τοῦ Ἀγῶνος, ἀπέστειλεν ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πέντε δραχμὰς χρυσῆς ὑπὲρ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ἀειμνήστου ἀντοκράτορος ἡμῶν Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, ὡς καὶ ἐδώκαμεν τῷ προέδρῳ τῆς οἰκίας ἐπιτροπῆς κ. Μάρκῳ Δραγοῦμῃ.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ὁ Πανμοῦς, μὴ κληθεὶς εἰς Ζάκυνθον ὅπως μετὰσχῇ τῶν ἐορτῶν τῆς ἐκατονταετηρίδος τοῦ Σολωμοῦ, ἐνεκα παρονήσεως, ὧραον παρονήσαν ἐπὶ τούτῳ ἐορτῇ ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις μεγάρῳ αὐτοῦ τοῦ παρελθὸν Σάββατον. Κατ' αὐτὴν χορὸς αἰδοῦν καλλιπῶς ἐπῄαλλε τὸ ἀθάνατον ἔρμα τοῦ ποιητοῦ ὡς τῶν Ψαρῶν τὴν δόμῳ τῇ ῥάχῃ, ὁ κ. Γ. Σωτηριάδης ἐξεφώνησεν ὠραὸν πανηγυρικὸν καὶ ποιήμα κατὰ τὴν οἰκίαν τῆς κ. Προβλεπτοῦ.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἀφίκετο ἐξ Ἑλλάδος τετραμελὴς ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ δημάρχου τῆς πόλεως Φόρλιν, ἐνθα ἐγεννήθη ὁ ἀειμνήστος Ἀντ. Φωτῆς καὶ ἡς ἦτο βουλευτῆς, τοῦ βουλευτοῦ Κιζῆς, τοῦ παρόντος Σάφης καὶ τοῦ γραμματέως Σερπείου, ὅπως ἀνακομίσῃ τὰ ὅσα τὸ κατὰ τὴν 5 Μαΐου τοῦ 1897 ἐν Δομοκῷ ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων πεσόντος ἀκαρπύου φιλέλληρος ἐκείνου ἀνδρός. Τὸν Ἀντωνίου Φωτῆν λέγω. Τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ζαῖμης ἐδέχθη φιλοφρονέσασθαι ὑποσχεθεὶς πᾶσαν συνδρομήν, ὅπως εὐκολυνθῇ τὸ εὐσεβὲς ἔργον αὐτῆς, τὴν ἐπομένην δ' ἐξεδόθη τὸ ἐπόμενον βασιλικὸν διάταγμα:

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἱπουργοῦ, ἀπεφασίσαιεν καὶ διατάσσον:

Κατὰ τὴν ἀνακομίδην τῶν λειψάνων τοῦ ἐν τῇ μάχῃ Δομοκῷ κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 φονευθέντος φιλέλληρος Ἰταλὸς βουλευτοῦ Φωτῆν θέλουσιν ἀπονεμηθῇ αἱ ὑπὸ τοῦ ἀθροῦ 251 τοῦ καυοζυλῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατευμάτων ἐν ταῖς πόλεσιν ὁρίζομεναι τιμαὶ διὰ Συνταγματάρχην, θνήσκοντα καθ' ὃν χρόνον διοικεῖ τὸ ὑπ' αὐτὸν Σύνταγμα.

Ἐν Δελφῇ κατὰ τὴν ἀνακομίδην καὶ τὴν ἐπιβίβασιν ἐπὶ τοῦ ἀπομνηστείου παρὲν τῇ δόλῳ τῶν αὐτῶν στρατῶν φέρων ὕψα κατὰ τὴν διέλευσιν τῶν λειψάνων ἐπὶ παρουσίᾳ ὧν τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως, ἐξ ὀνόματος δὲ ταύτης ὁ δήμαρχος κατέθηκεν στέφανον. Τὴν παρελθούσαν δὲ Τρίτην κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ τὸ κομίζον τὰ ὅσα τὸ Ἰταλὸν ἦρωα ἀντιπλοῖον, ἡ περιέχουσα δ' αὐτὰ λάρναξ σήμερον θὰ μετακομισθῇ εἰς τὸν δημογεῖτον Πειραιῶς, ἐκεῖ δὲ θὰ κατατεθῶσι στέφανοι ἐκ μέρους τῆς ἑταιρείας Ἑλληνισμός, ἐκ μέρους τοῦ δήμου Ἀθηναίων καὶ ἐκ μέρους

τοῦ δήμου Πειραιῶς. Περικαλλέστατος θὰ εἴη τὸ τελευταῖος οὗτος στέφανος ἐκ τεχνιτῶν ἀνδρῶν τοῦ καιροῦ μὴ ἐπαρκοῦτος, ὅπως κατασκευασθῇ μετὰλλινος, ὡς ἀρχικῶς εἶχεν ἀποφασισθῇ. Τὸν στέφανον περιθεῖ κλῶν φοινίκος θαυμασίας τέχνης, ἐπὶ τῶν λοχῶν δὲ ταινιῶν φέρεται γυναικοῖς γράμμασιν ἢ ἐξῆς ἐπιγραφῇ: «Τῷ Φιλέλλῳ Ἰταλῷ βουλευτῇ Φωτῇ ἐν δόλῳ ἐν Δομοκῷ ἀγωνισαμένῳ καὶ πεσόντι ἐν τῇ πόλει Πειραιῶς ἐν τῷ ἀπομνηστείῳ τοῦ εἰς Ἰταλίαν Πειραιῶς μέχρι τοῦ ἀπομνηστείου τοῦ εἰς Ἰταλίαν ἀποπλεόκτος μετακομίδην τῶν ὅσων θὰ ἐνεργήσῃ δωδεκάκωπος λέμβος τοῦ πολεμικοῦ ἡμῶν στέφανου, θὰ παραστέσῃ δὲ κατ' αὐτὴν ἀντιπροσώπων τῆς κυβερνήσεως, τῶν δημάρχων τῶν δύο πόλεων καὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ἀγῶνιστῶν, ὅπως ἀποδοῦσιν τὴν δόξαν τῆς ἐκείνης ἐλευθερίας Ἑλλάδος ἡρώα, ὅστις ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας μαχόμενος ἐπέσεν ἐπὶ γῆς ἑλληνικῆς. Ἡ ἀνακομὴ αὐτῆς ἐλευθερίας φέρεται εἰς τὴν ἀνάμνησιν ἡμῶν ὅλας τοῦ ἐλευθερίας τοῦ πολέμου καὶ τῆς καταστροφῆς, ἐν αἷς ἡ ἐλευθερία εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν κυβερνητῶν τῆς χώρας ἐπιδειχθεῖσα ἀνάληψις καὶ ἀδιαφορία πρὸς τοὺς εὐγενεῖς ἐκείνους ἀνδρας, οἵτινες ἀπὸ περὶ τῶν γῆς ἐπέσταν ἐπὶ τῆς θαυμαστῆς ροιῆς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος τοῦ 1811 ἐλευθέρωνται νὰ βάψωσι τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1811 ἐλευθέρωνται νὰ βάψωσι τὴν κλασικὴν γῆν διὰ τοῦ πολυτίμου αὐτῶν αἵματος. Ἀλλὰ τῆς ἀναισθησίας τῶν τότε κυβερνητῶν τοῦ δὲν μετέσθεν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, τὸ αἷμα δὲ τῶν Ἰταλῶν πολεμιστῶν τὸ βάψαν τὰ θεσσαλικά πεδία θὰ μετῇ ἐν ἡμῖν ὡς ὑπόμνησις εἰλικρινὸς εὐγνωμοσύνης καὶ μεγάλου ἀληθινῆς του χρόνου πρὸς τὴν ἀδελφὴν τῆς Ἑλλάδος χώρας.

Εἰς τὸ φύλλον τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐνεκλείσαμεν διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἰδίᾳ συνδρομητὰς ἡμῶν ἀγγελλίαν περὶ τῆς ἐπικειμένης ἐκδόσεως εἰς χωριστὸν τόμον λόγων καὶ ἄρθρων τοῦ καθηγητοῦ κ. Σπυρ. Λάμπρου. Οἱ πλείστοι τῶν λόγων τούτων ἐκφωνήθησαν ἐν ἐθνικαῖς ἐσχατῇ καὶ διαφόροις ἄλλαις ἐκκαιρίαις, τὰ δὲ ἄρθρα ἐδημοσιεύθησαν ἐν ἐφημερίδῃ ἢ περιοδικῷ ἀφῶντα εἰς θέματα ἐθνικὰ, ἱστορικὰ, παιδαγωγικά. Τοιοῦτον δὲ τὸ περιεχόμενον τοῦ τόμου τούτου καὶ φέρων τὴν σφραγίδα τῶν πατριωτικῶν ἐμπνεύσεων καὶ τῶν σοφῶν μελετῶν τοῦ ἀκαταπόνητου ἐπιστήμονος κ. Σπ. Ἀναγνώστη ἀποβαίνει ἀναγκαῖον ἀπόκνημα οὐ μόνον ἀπὸ τῶν ἀπόψεων τούτων, ἀλλὰ καὶ διότι ἀποτελεῖ ζωηρὴν εἰκόνα τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίαν ἐκτελέσεως τῶν καθ' ὅλου ἐθνικῶν ἡμῶν πραγμάτων.

Ἡ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ Ἀθηνῶν ἀνεκάλυψε τὴν ἐν Ἀθήναις ὑπαρξέν τιμήματος βουλευτικοῦ κομμάτου, συνέλαβε δὲ πολλοὺς ἐνόχους. Περὶ τούτων θὰ διαλάβωμεν ἐν λεπτομερείᾳ ἐν τῷ προσεχῇ φύλλῳ.

Ἀρμονία. Ἐξεδόθη τὸ 5ον τεύχος τοῦ 1902, περιέχον σπουδαιότατας μελέτας τῶν κ. κ. Α. Παπαδοπούλου Κεραμῆως, Ζαμπέλιου, Γ. Παπανδρέου, Δ. Καμπούρογλου, Θ. Κυριακίδου, Ν. Γ. Πολίτου, καὶ Ἀδ. Ι. Ἀδαμαντίου. Τιμὴ ἐκ. τεύχους δρ. 1, ἐτήσια συνδρομὴ φρ. 10. Ἐκδότης Γ. Χ. Μπάρτ (Μπῆκ καὶ Μπάρτ).

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ
Δεκαπενθήμερον Εβδομασφαιρὸν Περιοδικόν.
Διευθυντὴς καὶ Ἰδιοκτήτης
ΚΙΜΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Συνδρομὰι προπληρωταίαι:
Ἑσωτερικὸν ἐτήσιον δρ. 25. Ἑσωτερικὸν ἐτήσιον φρ. 25
ἔξάμηνος » 13. ἔξάμηνος » 13
Ἀθῆναι 18 οὐδὸς Φιλελλήνων.

Ἐν τοῦ Τυπογραφείου Π. Δ. Σακελαρίου.

ΥΠΟ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΤΗ Α. Β. Ρ. ΤΩ ΔΙΑΔΟΧΩ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ
ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΙΑΤΕΛΟΥΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΤΩΝ Κ.Ε.
Ν. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ καθηγητοῦ τοῦ Ἑμπορικοῦ δικαίου ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ
Τ. Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ » τῆς Φυσικῆς
ΑΝΑΣΤ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ » τῆς Χημείας
Γ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ὁικον